

Bilag 50.

AUTOREPARATØRERNES FÆLLESUDVALG

Den 23. marts 1971.

I anledning af det af handelsministeren fremsatte forslag til lov om priser og avancer skal Autoreparatørernes Fællesudvalg, der repræsenterer 2.300 af branchens virksomheder, fremføre følgende for udvalget:

Fællesudvalget er principielt indstillet på at medvirke til en løsning af landets betalingsbalanceproblemer inden for rammerne af en socialt afbalanceret indkomspolitik. Fællesudvalget er imidlertid af den opfattelse, at regeringen med det nu fremsatte forslag har forladt sine tidligere afgivne løfter om en løsning, hvortil alle samfundets grupper medvirker.

Fællesudvalget mener, at lovforslagets paragraf § 6 er betænkeligt i strid med de grundlæggende principper for vort folkestyre. Det fremsatte forslag samt bemærkningerne hertil giver ingen nærmere vejledning for, hvornår og hvorledes indgriben kan finde sted over for virksomheder, der leverer tjenesteydelser.

Udvalget mener også, at mulighederne for eventuel domstolsprøvelse af et eventuelt indgreb er stærkt reduceret med det foreliggende forslag, og udvalget er endvidere af den principielle opfattelse, at lovgivningen bør udformes af folketinget og ikke af et direktorats embedsmænd på grundlag af yderst summariske vejledende principper i loven og bemærkningerne.

Fællesudvalget må derfor opfordre til, at man allerede i loven nøjere uddyber de nødvendige forudsætninger for indførelse af prisstop.

Tilsvarende finder Fællesudvalget, at de retningslinier, som opregnes i § 7 og i bemærkningerne vedrørende administrationen af et eventuelt prisstop, er uden reel vejledning for Monopoltilsynet. I § 5 vedrørende varehandel findes visse, omend meget generelle retningslinier for, hvorledes loven skal administreres.

Endelig er Fællesudvalget yderst betænkelig ved det princip, loven følger vedrørende eventuel indregning i priserne af overenskomstmæssige lønstigninger givet i henhold til minimumlønnsområdets løfteparagraffer. I bemærkningerne til loven siges, at sådanne lønstigninger forudsættes ydet efter en vurdering af de pågældendes større kvalifikationer m. v.

I autobransens reparationsfag er de faktiske forhold anderledes på grund af konkurrencen om arbejdskraften med bl. a. jernindustriens øvrige fag. Lønforhøjelser i henhold til løfteparagraffer i autobransen ydes oftest for blot at sikre sig arbejdskraft, mens motiver som nævnt i lovforslagets bemærkninger sjældnere forekommer. Det er derfor i autobransen ved sådanne lønforhøjelser i højere grad et spørgsmål, om man overhovedet vil drive virksomhed, mens motiver i retning af at sikre sig speciel dygtig arbejdskraft er mindre betydende for de samlede lønstigninger i branchen.

Autoreparatørernes Fællesudvalg må derfor på det skarpeste tage afstand fra, at folketinget i en så vigtig lov som den foreliggende indfører principper, der kun har en svag forbindelse til de faktiske forhold.

Chr. Ørn.

/ Steffen Preuss.

Til folketingsudvalget vedrørende forslag til lov om priser og avancer.